ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 9. júna 2011 *

Vo veci C-361/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Belgicko) z 9. júla 2010 a doručený Súdnemu dvoru 19. júla 2010, ktorý súvisí s konaním:

Intercommunale Intermosane SCRL,

Fédération de l'industrie et du gaz

proti

Belgicku,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory D. Šváby, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa) a G. Arestis,

* Jazyk konania: francúzština.

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Intercommunale Intermosane SCRL, v zastúpení: J. Bourtembourg, advokát,

— belgická vláda, v zastúpení: J.-C. Halleux a T. Materne, splnomocnení zástupcovia,

— Rakúska republika, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,

— Európska komisia, v zastúpení: M. Patakia a G. Zavvos, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 1 a 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 204, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998 (Ú. v. ES L 217, s. 18; Mim. vyd. 13/021, s. 8, ďalej len „smernica 98/34").

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Intercommunale Intermosane SCRL a Fédération de l'industrie et du gaz, neziskovým združením, z dôvodu právnej úpravy týkajúcej sa minimálnych požiadaviek na bezpečnosť niektorých starých elektrických inštalácií na pracoviskách.

Právny rámec

Právna úprava Únie

3 Článok 1 smernice 98/34 stanovuje:

„Na účely tejto smernice platia nasledujúce vymedzenia pojmov:

1. ‚výrobok' je každý priemyselne vyrábaný výrobok a každý poľnohospodársky výrobok, vrátane rybích výrobkov;

…

3. ‚technická špecifikácia' je špecifikácia obsiahnutá v dokumente upravujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť a rozmery, vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok z hľadiska názvu, pod ktorým sa predáva, a tiež terminológie, symbolov, skúšania a skúšobných metód, balenia, označovania alebo štítkovania a postupov posudzovania zhody.

…

4. ‚iné požiadavky' sú požiadavky iné ako technická špecifikácia; sú kladené na výrobok s cieľom ochrany najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia a ovplyvňujú životnosť výrobku po jeho uvedení na trh. Ide o požiadavky, ako sú podmienky

používania, opätovného používania a spotreby alebo zneškodňovania v prípadoch, v ktorých môžu mať takéto podmienky významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho odbyt [uvádzanie na trh – *neoficiálny preklad*];

…

11. ‚technický predpis' sú technické špecifikácie a ďalšie požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja, poskytovania služieb, zriadenia poskytovateľa alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia *de facto* alebo *de jure* povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 10, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku alebo zakazujúce poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu v členskom štáte ako poskytovateľa služby.

…

…

Táto smernica sa nevzťahuje na tie opatrenia, ktoré považujú členské štáty na základe zmluvy za potrebné prijať na ochranu osôb, najmä pracovníkov, ktorí výrobky používajú, za predpokladu, že takéto opatrenia nemajú na výrobky vplyv."

4 Článok 8 ods. 1 prvý pododsek smernice 98/34 znie:

„Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 10, všetky návrhy technických predpisov, okrem tých prípadov, keď návrh technického predpisu obsahuje iba prenos medzinárodnej alebo európskej normy a keď postačí informácia o prís-

lušnej norme [prebratie medzinárodnej alebo európskej normy, keď postačí iba informácia o príslušnej norme – *neoficiálny preklad*]. Členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je uzákonenie [prijatie – *neoficiálny preklad*] takéhoto technického predpisu potrebné, keď to nebude zjavné už z návrhu technického predpisu."

Vnútroštátna právna úprava

5 Články 8 až 13 kráľovského dekrétu z 2. júna 2008 o minimálnych požiadavkách na bezpečnosť niektorých starých elektrických inštalácií na pracoviskách (*Moniteur belge z* 19. júna 2008, s. 31631, ďalej len „kráľovský dekrét") stanovujú:

„Článok 8

Elektrická inštalácia sa realizuje takým spôsobom, aby boli pracovníci chránení pred rizikami spojenými s priamym kontaktom a s nepriamym kontaktom, pred účinkami prepätia spôsobeného najmä nedostatočnou izoláciou, zaobchádzaním a atmosférickými vplyvmi, pred popáleninami a inými zdravotnými rizikami, ako aj pred rizikami neelektrickej povahy spojenými s využívaním elektrickej energie.

Ak nie je možné uvedené riziká vylúčiť opatreniami na koncepčnej úrovni alebo opatreniami kolektívnej ochrany, môže byť prístup k týmto zariadeniam vyhradený pre pracovníkov, ktorých odbornosť je označená kódom BA4 alebo BA5 podľa článku 47 [všeobecného nariadenia o elektrických inštaláciách].

Článok 9

Elektrická inštalácia sa realizuje takým spôsobom, aby:

1. sa zabránilo oblúkom a nebezpečným povrchovým teplotám;

2. sa zabránilo prehriatiu, požiaru a výbuchu.

Článok 10

§ 1 Každý okruh musí byť chránený aspoň jedným ochranným zariadením, ktoré preruší nadmerný prúd skôr, než dôjde k prehriatiu, ktoré by mohlo poškodiť izoláciu, pripojenia, vodiče alebo okolie.

Každý okruh musí byť chránený ochranným zariadením, ktoré preruší skratový prúd skôr, než dôjde k nebezpečným následkom.

§ 2 Odchylne od ustanovení § 1 je povolené nechrániť určité obvody pred prúdom z prepätia alebo zo skratu, ak sú dodržané podmienky a spôsoby stanovené v článkoch 119, 123 a 126 [všeobecného nariadenia o elektrických inštaláciách].

Článok 11

§ 1 Na výkon prác bez napätia musí byť možné bezpečne a spoľahlivo odpojiť elektrickú inštaláciu alebo jednotlivé elektrické okruhy.

§ 2 Funkčná obsluha sa musí vykonávať bezpečne a spoľahlivo.

§ 3 Dôsledky poklesu napätia alebo jeho výpadku a obnovenia nesmú ohrozovať bezpečnosť pracovníkov.

Článok 12

Elektrická inštalácia sa realizuje pomocou elektrického materiálu vyrobeného tak, aby neohrozoval bezpečnosť osôb za predpokladu správnej inštalácie a údržby a používania na účel, na ktorý je určený.

Materiál musí zodpovedať ustanoveniam dekrétov, ktorými sa preberajú smernice Spoločenstva upravujúce danú oblasť.

Článok 13

Použitý elektrický materiál musí byť svojou konštrukciou alebo dodatočnou ochranou prispôsobený vonkajším vplyvom a momentálnym alebo primerane predvídateľným podmienkam používania."

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

6 Žalobcovia vo veci samej podali 18. augusta 2008 na vnútroštátny súd žalobu o zrušenie kráľovského dekrétu.

7 Na podporu svojej žaloby žalobcovia vo veci samej uvádzajú najmä porušenie smernice 98/34, lebo kráľovský dekrét obsahuje technické predpisy, ktorých návrh mal byť podľa článku 8 tejto smernice oznámený Komisii.

8 Za týchto podmienok Conseil d'État rozhodol prerušiť konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Predstavujú vnútroštátne normy, ako sú články 8 až 13 [kráľovského dekrétu], ktoré stanovujú požiadavky týkajúce sa realizácie elektrických inštalácií, konštrukcie elektrického materiálu a ochrany spojenej s týmto materiálom na zabezpečenie ochrany pracovníkov, technické predpisy v zmysle článku 1 bodu 11 smernice

[98/34], ktorých návrhy sa musia oznamovať v súlade s článkom 8 ods. 1 prvým pododsekom tejto smernice?

2. Sú vnútroštátne normy, ako sú články 8 až 13 [kráľovského dekrétu], opatreniami v zmysle článku 1 *in fine* smernice [98/34], ktoré členské štáty považujú za potrebné prijať na ochranu osôb, najmä pracovníkov, pri používaní výrobkov a ktoré nemajú na výrobky vplyv?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

9 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 bod 11 smernice 98/34 vykladať v tom zmysle, že vnútroštátne ustanovenia, ako sú ustanovenia dotknuté vo veci samej, predstavujú technické predpisy v zmysle tohto ustanovenia, ktorých návrhy sa majú na základe článku 8 ods. 1 prvého pododseku tejto smernice oznamovať.

10 V tomto ohľade je už v judikatúre ustálené, že smernica 98/34 prostredníctvom preventívnej kontroly sleduje cieľ chrániť voľný pohyb tovaru, ktorý je jedným zo základov Európskej únie, a že táto kontrola je užitočná vtedy, ak technické normy v pôsobnosti tejto smernice môžu byť prekážkou obchodu medzi členskými štátmi, keďže

takéto prekážky sú prípustné len vtedy, ak sú nevyhnutné na dosiahnutie naliehavých požiadaviek všeobecného záujmu (pozri rozsudky z 30. apríla 1996, CIA Security International, C-194/94, Zb. s. I-2201, body 40 a 48, ako aj z 8. septembra 2005, Lidl Italia, C-303/04, Zb. s. I-7865, bod 22).

11 V tomto kontexte treba pripomenúť, že podľa judikatúry z článku 1 bodu 11 smernice 98/34 vyplýva, že pojem „technický predpis" možno rozložiť na tri kategórie, po prvé „technickú špecifikáciu" v zmysle článku 1 bodu 3 tejto smernice, po druhé „inú požiadavku", tak ako je definovaná v článku 1 bode 4 uvedenej smernice, a po tretie zákaz výroby, dovozu, predaja alebo používania dotknutého výrobku uvedený v článku 1 bode 11 tejto smernice (pozri najmä rozsudky z 21. apríla 2005, Lindberg, C-267/03, Zb. s. I-3247, bod 54, a z 8. novembra 2007, Schwibbert, C-20/05, Zb. s. I-9447, bod 34).

12 Za predpokladu, že elektrické zariadenia, o ktoré ide vo veci samej, možno kvalifikovať ako „výrobok" v zmysle článku 1 bodu 1 smernice 98/34, treba skúmať, či vnútroštátne ustanovenia dotknuté vo veci samej patria do jednej z týchto troch kategórií.

13 V tejto súvislosti stačí po prvé uviesť, že tieto ustanovenia sa netýkajú tretej kategórie technických predpisov stanovenej v článku 1 bode 11 smernice 98/34, lebo nezakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie určitého výrobku v zmysle tohto ustanovenia.

14 Po druhé treba overiť, či dotknuté vnútroštátne ustanovenia patria do prvej kategórie technických predpisov stanovenej v článku 1 bode 11 smernice 98/34, to znamená pod pojem „technické špecifikácie".

15 Z judikatúry vyplýva, že tento pojem, ktorý je stanovený v uvedenom článku 1 bode 3, predpokladá, že vnútroštátne opatrenie sa vzťahuje na samotný výrobok a jeho obal, čiže určuje predpísané znaky výrobku (pozri rozsudok Schwibbert, už citovaný, bod 35 a citovanú judikatúru).

16 Pokiaľ ide o vnútroštátne ustanovenia, o ktoré ide vo veci samej, treba uviesť, že cieľom minimálnych požiadaviek na inštaláciu niektorých elektrických zariadení stanovených týmito ustanoveniami je zaistiť bezpečnosť týchto zariadení s cieľom chrániť pracovníkov, ktorí ich používajú.

17 Treba však konštatovať, že tieto minimálne požiadavky zahŕňajú všeobecné požiadavky a ciele v oblasti bezpečnosti a ochrany bez toho, aby nevyhnutne odkazovali na samotný výrobok alebo jeho obal, a bez toho, aby určovali znaky tohto výrobku.

18 Z tohto dôvodu predpisy, o ktoré ide vo veci samej, neobsahujú technické špecifikácie v zmysle smernice 98/34.

19 Po tretie treba overiť, či tieto ustanovenia patria do druhej kategórie technických predpisov stanovenej v článku 1 bode 11 smernice 98/34, to znamená pod pojem „iná požiadavka“.

20 Podľa judikatúry, aby bolo možné minimálne požiadavky označiť za „in[é] požiadavk[y]“ v zmysle článku 1 bodu 4 smernice 98/34, musia tieto požiadavky predstavovať „podmienky“ vzťahujúce sa na používanie predmetného výrobku, ktoré môžu mať významný vplyv na zloženie alebo povahu predmetného výrobku, alebo na jeho uvádzanie na trh (pozri v tomto zmysle rozsudok Lindberg, už citovaný, bod 72).

21 Vzhľadom na svoj všeobecný charakter však uvedené požiadavky nemôžu predstavovať takéto podmienky a z tohto dôvodu ani byť kvalifikované ako „in[é] požiadavk[y]" v zmysle uvedeného článku 1 bodu 4.

22 Vzhľadom na uvedené úvahy treba odpovedať na prvú otázku, že článok 1 bod 11 smernice 98/34 treba vykladať v tom zmysle, že vnútroštátne ustanovenia, ako sú ustanovenia dotknuté vo veci samej, nepredstavujú technické predpisy v zmysle tohto ustanovenia, ktorých návrhy sa majú na základe článku 8 ods. 1 prvého pododseku tejto smernice oznamovať.

O druhej otázke

23 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku netreba odpovedať na druhú otázku.

O trovách

24 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Článok 1 bod 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998, treba vykladať v tom zmysle, že vnútroštátne ustanovenia, ako sú ustanovenia dotknuté vo veci samej, nepredstavujú technické predpisy v zmysle tohto ustanovenia, ktorých návrhy sa majú na základe článku 8 ods. 1 prvého pododseku tejto smernice oznamovať.

Podpisy